

[Grethe Philip.]

international i henhold til denne udtalelse fra en international organisation?

Hr. Wissing omtalte i sit indlæg værdien af en orientering i skolerne af et menneske, der selv havde haft problemerne inde på livet. Så langt, så godt. Jeg er enig i, at det kan være af meget stor betydning netop at høre et problem beskrevet og diskuteret af et menneske, der selv virkelig har følt det. Men jeg forstod det sådan – og jeg beder om at blive korrigeret, hvis jeg har misforstået det – at hr. Halvorsen, som havde gjort dette stykke arbejde ude i skolen, også havde omtalt specielle behandlingsmetoder og fremhævet det ene behandlingsmiddel fremfor det andet. Hvis det er tilfældet, ville jeg egentlig gerne høre, hvordan indenrigsministeren ser på, at man ude i skolen i en debat om alkoholproblemet lader lægmænd tage stilling til, om man skal bruge det ene lægemiddel eller det andet, altså fremhæver det ene på det andets bekostning.

Personlig synes jeg egentlig, det er ganske overordentlig betænkeligt. Jeg vil straks sige, at jeg tager ikke stilling til det ene eller det andet, det er ikke derhen, jeg vil, men jeg vil gerne have ministerens vurdering af, om det overhovedet er rimeligt, at en lægmand over for skoleelever begynder at fremhæve det ene middel fremfor det andet. Det vil jo meget let føre til, at børnene vil opfatte det sådan, at generelt er den ene behandlingsmetode mere fordelagtig end den anden. Ofte er det jo sådan, at det er et individuelt spørgsmål, der afpasses den enkelte patient eller behandlingskrævende.

Inge Krogh (KrF):

I et af sine svar sagde indenrigsministeren noget, som jeg har opfattet sådan, at familier, der har restriktioner med hensyn til alkohol i hjemmet, har de dårligste resultater med hensyn til deres børns alkoholforbrug, de bruger altså for megen alkohol. Jeg vil da gerne spørge, hvor indenrigsministeren ved det fra. Jeg tror, det er meget vanskeligt at konstatere. Jeg har undertiden, når jeg har været ude på behandlingshjem og talt i grupperne, spurgt om, hvem der var fra tørlagte hjem. Jeg tror kun, at jeg en enkelt gang har truffet en, der var fra et tørlagt hjem. Jeg har vel nok truffet flere fra hjem, hvor man har drukket med faderen, men jeg har ikke nogen som helst statistik for det; det har indenrigsministeren måske.

Jeg ved ikke noget om, hvordan forbrydel-

serne steg i USA under forbuddet, jeg ville blot dermed sige, at man gang på gang taler om, at når der er forbud, så drikker man så meget desto mere. Det har man altså ikke gjort dér og heller ikke i Frankrig, dér har jeg i hvert fald ikke nogen formening om, at der er en stigning i antallet af forbrydelser, men det er der vel nok i USA. Men hvordan vil ministeren så forklare den henholdsvis 4- og 6-dobling i Sverige og Finland af alkoholforbruget, der skete i tilslutning til forøgelsen i antallet af udsalgssteder og udskænkingssteder?

Det var mig, der omtalte byfesterne og børnehjælpsfesterne, det var ikke fru Inger Stilling Pedersen. Jeg omtalte det bl. a. for at fremhæve problemet. Jeg ved, at befolkningen er meget ked af denne udskænkning i øltelte, og hvad der ellers er.

Indenrigsministeren efterlyste en løsning på problemet. Jeg mener, jeg kom med lidt af en løsning, men jeg har åbenbart ikke sagt det sådan, at det kunne forstås. Jeg talte om, at den, der skulle have bevillingen, skulle være en, der virkelig havde ansvar over for loven. Det kunne være, at det faktisk skulle være en, der har en almindelig restaurationsbevilling, der også skulle have bevillingen til disse fester, altså som virkelig vidste, hvad man risikerede, når man udskænkede til unge under 18 år og til berusede personer.

Så er der noget andet, som måske ikke kommer dette ved. Det var lithium. Nu er det ganske vist nogle år siden, jeg har arbejdet med det, men jeg ved, at det i hvert fald er et stof, som kan have bivirkninger på nyrerne. I hvert fald dengang jeg fungerede som psykiater havde man en hel del kontrol på det stof.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Det er da godt, at det, man siger, kan give anledning til nogen debat, men det ville også være rart, hvis man hører efter, hvad der bliver sagt. De ting, jeg nævnte i starten, kom jo ikke fra kristeligt folkeparti, jeg tog faktisk mig selv med og sagde, at det var vores mangel på holdning og vi som voksne, der havde svigtet. Og når jeg talte om debatter, var det ikke i folketinget, men ude omkring i landet, hvor man afholder den ene debat efter den anden, uden at man kan løse problemet.

Så har jeg lyst til at sige til fru Grethe Philip, at jeg ikke har sagt noget om straffe for afvigere. Jeg sagde udtrykkelig, at det ikke er de unge, der skal straffes, det er ikke de unge, der